

Moudrost v českých pohádkách

Poučení skrytá v pohádkách
obohatí život každého dítěte

i dětí cizinců

Čteme české pohádky dětem cizinců

Každý pátek v prosinci v MĚK Náchod
od 16. hodiny

V životě
se vyplatí
být obětavý

O kohoutkovi a slepičce

"Studánko, dej vodu mému kohoutkovi. Leží tam v oboře, má nožky nahoře, bojím se, bojím, že umře." Studánka řekla: "Nedám ti vodu, dokud mi nepřineseš od švadleny šátek." Slepička běžela ke švadleně: "Švadlenko, dej šátek studánce, studánka dá vodu mému kohoutkovi. Leží tam v oboře, má nožky nahoře, bojím se, bojím, že umře."

Tip: Zkuste si s dítětem zapamatovat, ke komu Slepička chodila prosit o pomoc. Udělejte z toho hru. Jako výhra může být něco sladkého.

O červené Karkulce

"Když šla Červená Karkulka lesem, potkala vlka. Tenkrát ještě nevěděla, co je to za záludné zvíře a ani trochu se ho nebála. „Dobrý den, Červená Karkulko!“ řekl vlk. „Děkuji za přání, vlku.“ „Kampak tak časně, Červená Karkulko?“ „K babičce!“ „A copak to neseš v zástěrce?“ „Koláč a víno; včera jsme pekli, nemocné a zesláblé babičce na posilněnou.“ „Kdepak bydlí babička, Červená Karkulko?“ „Inu, ještě tak čtvrt hodiny cesty v lese, její chaloupka stojí mezi třemi velkými duby, kolem je lískové ořeší, určitě to tam musíš znát.“ odpověděla Červená Karkulka. Vlček si pomyslel: „Tohle mladoučké, jemnoučké masíčko bude jistě chutnat lépe než ta stařena, musím to navléci lživě, abych schlamstnul obě.“

Tip: Zapřemýšlejte s dítětem, jak by vypadal příběh, kdyby Karkulka maminku poslechla.

Poslouchejte
maminku
a nechoďte
sami
na neznámá místa

Nejdůležitější je,
že se pesek
a kočička
mají rádi

O pejskovi a kočičce

To bylo tenkrát, když pesek a kočička ještě spolu hospodařili; měli u lesa svůj malý domeček a tam spolu bydleli a chtěli všechno dělat tak, jak to dělají velcí lidé. Ale oni to vždycky tak neuměli, protože mají malé a nešikovné tlapičky a na těch tlapičkách nemají prsty, jako má člověk, jenom takové malé polštářky a na nich drápky. A tak nemohli dělat všechno tak, jak to dělají lidé, a do školy nechodili, protože škola není pro zvířátka, ba ne, to ne! Co myslíte? Ta je jen pro děti!

Tip: Pokuste se s dítětem příběh stručně převyprávět vlastními slovy.

O neposlušných kůzlátkách

"Byla žila jedna koza a ta měla čtyři kůzlátka. Celé dny se od nich nehnula, až jednou musela odejít. Zavolala k sobě kůzlátka, která skotačila na louce, a řekla jim: „Milé děti, musím na chvíli odejít, a tak vás tu nechám samotné. Schovám vás do domečku, vrátka zavřete na závoru. Nikomu neotvírejte, to vám povídám, vůbec nikomu. Můj hlas znáte, až se vám ozvu, otevřete.“

Tip: Vymyslete spolu s dítětem jiný konec příběhu, pokud by kůzlátka nebyla tak důvěřivá.

Důležité je
poslouchat

Není dobré
být pohodlný
a nemyslet
na budoucnost

Tři prasátka

"Třetí prasátko bylo daleko chytrější než ostatní dvě. Chtělo si postavit dům z cihel. Přineslo si hned nářadí, aby mohlo začít stavět. Velmi dlouho těžce pracovalo, než dokončilo svůj dům a mohlo se schovat dovnitř do bezpečí. Vlček po celou dobu prasátka pozoroval. Pak jednoho osudného dne zabouchal na dveře prvního prasátka a řekl: "Prasátko, mohu dovnitř?" "Ne, ne, rozhodně ne!" zapištělo první prasátko. "Pak se ale rozzlobím, fouknu a tvůj dům sfouknu," řekl vlček. Rozzlobil se, foukl a slaměný domek se zřítil.

Tip: Společně zapřemýšlejte, jak se příběh o prasátkách vztahuje na reálný svět, kdo nebo co by mohlo být vlkem, jak je třeba se proti němu bránit.

